

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 145/23

V Luxemburgu 21. septembra 2023

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-143/22 | ADDE a i.

Obnovenie kontroly vnútorných hraníc: smernica „o návrate“ sa vzťahuje na každého štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý vstúpil na územie členského štátu bez toho, aby spĺňal podmienky vstupu alebo pobytu

To platí aj vtedy, keď dotknutá osoba vstúpila na toto územie ešte predtým, ako prekročila hraničný priechod, kde sa vykonávajú takéto kontroly

Viaceré združenia, medzi nimi aj asociácia Avocats pour la défense des droits des étrangers (ADDE) napadli pred francúzskou Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko) zákonnosť uznesenia, ktorým sa mení zákon o vstupe a pobyte cudzincov a o práve na azyl (Ceseda).

Tvrdia, že Ceseda tým, že umožňuje francúzskym orgánom odoprieť vstup štátnym príslušníkom tretích krajín na hraniciach s inými členskými štátmi (ďalej len „vnútorné hranice“), na ktorých boli dočasne obnovené kontroly podľa Kódexu schengenských hraníc z dôvodu vážneho ohrozenia verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti Francúzska, porušuje smernicu „o návrate“¹.

Podľa tejto smernice musí byť voči každému neoprávnene sa zdržiavajúcemu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny vo všeobecnosti vydané rozhodnutie o návrate. Dotknutej osobe však musí byť v zásade poskytnutá určitá lehota na dobrovoľné opustenie územia. Nútený odsun sa vykoná len ako posledná možnosť.

Conseil d'État (Štátna rada) sa pýta Súdneho dvora, či v prípade, ak sa členský štát rozhodol dočasne obnoviť kontroly na svojich vnútorných hraniciach, môže prijať rozhodnutie o odopretí vstupu vo vzťahu k **štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý bol zadržaný bez platného povolenia na pobyt na povolenom hraničnom priechode na svojom území**, kde sa takéto kontroly vykonávajú, výlučne na základe Kódexu schengenských hraníc bez toho, aby musel dodržiavať spoločné normy a postupy stanovené v smernici „o návrate“.

Súdny dvor rozhodol, že v takejto situácii môže byť rozhodnutie o odopretí vstupu prijaté na základe Kódexu schengenských hraníc, ale že **na účely odsunu dotknutej osoby musia byť** napriek tomu **dodržiavané spoločné normy a postupy stanovené smernicou „o návrate“**, čo môže viesť k tomu, že prijatie takéhoto rozhodnutia o odopretí vstupu stratí vo veľkej miere svoju užitočnosť.

Smernica „o návrate“ sa totiž v zásade uplatní vtedy, keď sa štátny príslušník tretej krajiny po svojom

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, 2008, s. 98, ďalej len „smernica „o návrate““). Cieľom tejto smernice je stanoviť spoločné normy a postupy, ktoré sa majú uplatňovať v členských štátoch na návrat neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín v súlade so základnými právami a medzinárodným právom. Z odôvodnenia 4 tejto smernice vyplýva, že je potrebné stanoviť jasné, transparentné a spravodlivé pravidlá na zabezpečenie efektívnej politiky návratu osôb, ktorá je nevyhnutným prvkom dobre riadenej migračnej politiky.

neoprávnenom vstupe na územie členského štátu **nachádza na tomto území** bez toho, aby spĺňal podmienky vstupu, pobytu alebo bydliska, a teda **sa tam zdržiava neoprávnené. To platí aj vtedy, tak ako v predmetnom prípade, keď bola dotknutá osoba zadržaná na hraničnom priechode, ak sa tento hraničný priechod nachádza na území dotknutého členského štátu. Osoba totiž môže vstúpiť na územie členského štátu ešte predtým, ako prekročí hraničný priechod.**

Súdny dvor spresnil, že smernica „o návrate“ umožňuje členským štátom iba výnimočne vylúčiť štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnené zdržiavajú na ich území, z pôsobnosti tejto smernice. Hoci to platí v prípade, keď sa štátnym príslušníkom tretích krajín odoprie vstup na *vonkajšej* hranici členského štátu, neplatí to v prípade, keď sa na týchto štátnych príslušníkov vzťahuje, ako v prejednávanej veci, rozhodnutie o odopretí vstupu na vnútornej hranici členského štátu, aj keď tam boli obnovené kontroly.

Súdny dvor napokon pripomenul, že členské štáty môžu zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny až do jeho odsunu, najmä ak tento štátny príslušník predstavuje hrozbu pre verejný poriadok, a môžu sankcionovať trestom odňatia slobody spáchanie iných trestných činov, ako sú trestné činy výlučne založené na neoprávnenom vstupe. Navyše smernica „o návrate“ nebráni zadržaniu alebo väzbe štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý sa neoprávnené zdržiava na území, ak je podozrivý zo spáchania trestného činu iného, ako je jednoduchý neoprávnený vstup na vnútroštátne územie, a najmä trestného činu, ktorý môže ohroziť verejný poriadok alebo vnútornú bezpečnosť dotknutého členského štátu.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie a prípadné zhrnutie](#) rozsudku sa uverejňujú na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zostaňte v spojení!

